

Publicerad 2015-01-05 13:10 av Kim

det osynliga skeppet

solen skiner

jag sitter i en kasse

av plast

utan syre

magen knorrar

den vill inte heller

vara delaktig

i denna virvelvind

med mål noll

katterna avkänner

vibbarna

gnäller bortskämt

vana att få allt

serverat på guldfat

gå ut och in

efter diverse

påtryckningar

som detta liv

i nolläge skapar

av sig självt

att söka febrilt

efter värme och sol

men ändå inte se den

när det är minusgrader

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kim med Poeter.se id #18924 innehar upphovsrätten